

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 2. Propositiones ex hoc libro excerptæ, earumque censuræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. A. C. 1734. clésiæ iudicio subjecerat, lectæ
gressus sistere, totis viribus adha-
bat. Præcipuam hac in re lau-
promeretur ad omnes Quesnelianum
motus longe oculatissimus sacra-
cultatis Syndicus Leonorius de
migny, qui pro muneris sui officio
eandem Sacram Facultatem Parisi-
die secunda Januarii denuntiabat
decim epistolas, quas anonymus
dam Jansenista pestifero dogmate
fectas publici juris fecerat, sub hoc
tulo: *Epistolæ ad quemdam Ecclesiæ
de justitia Christiana, & de mediis
vel conservandi vel reparandi.* Hoc
perto facultas plusquam septuaginta
Magistros nominabat, qui hoc
cum sanæ rationis, ac orthodoxæ
legibus sedulo conferrent, ac tanquam
mentem suam desuper explicarent.
Habebantur hanc in rem quatuordecim
omnino Congregationes, in quibus
Deputati Doctores suam quinque
edixere sententiam.

§. II.

*Propositiones ex hoc libro excerptæ
earumque censura.*

Ponderatis hujus causæ momentis
Sacra Facultas ex hisce epistolarum
assertiones magis nocivas, ac censuræ

severiore dignas extrahi, atque ad Sæc. XVIII.
A. C. 1734.
septem articulos revocari jussit, quibus
denuo maturo examine discussis, tan-
dem in singulas pronuntiata est cen-
sura, quam succincta errorum, qui
magis offensionem erant, analysis præ-
cedebat, hujus tenoris:

„Jam dudum prodierunt in publi-
„cum infelices libelli, alii alii infestio-
„res, quos tenebriones quidam male-
„voli, pro ea, quam sibi tribuunt &
„audacter usurpant scribendi licentia,
„non cessant spargere. Ex eorum au-
„tem feraci nimium officina vix ullum
„hactenus in lucem opus furtiva manu
„emissum est, quod sit ad seducendas
„simplicium mentes paratum & ido-
„neum magis, quam libellus ille, in
„quem, utpote delatum, suo doctri-
„nali judicio, Sacra Facultas Pari-
„sienfis, iniustis æquissimæ censuræ
„notis, esse censuit animadvertendum.
„Præclarus, sed mendax, huic operi
„titulus præfigitur. Autor, versipel-
„lis homo, sermone blandus, veris
„falsa miscet, quasdam identidem
„cautas exceptiones adhibet; verum
„frustra fugit ad latebras & dolos pa-
„rat, prodit se operis venenum, quo
„nullum certe nocentius.,

„Scilicet harumce duodecim Epi-
„stolarum Scriptor, pro eo capitali
Hist. Eccles. Tom. LXXIV. Ff odio,

Sæc. XVIII. „ odio, quo Bullam *Unigenitus*,
 A. C. 1734. „ lemne illud decretum dogmatum
 „ ceu quod versatur circa Ecclesiam
 „ strinam a Sede Apostolica emanatum
 „ receptum & promulgatum) prosequitur,
 „ prosequitur, in se suscipit, iustis
 „ peccatores a salutari Sacramento
 „ Confessionis usu remove; ne
 „ rum partium homines, quorum
 „ vult pertinaciam & rebellionem
 „ eos Sacerdotes approbatos incipit
 „ qui Decreto Apostolico obsequantur
 „ sunt, seseque tales esse palam
 „ riantur; &, quod consequens est
 „ eorum monitis dociles facti & a peccatis
 „ quibus antea laborabant erroribus
 „ rati, ad obsequium revertantur: hinc
 „ cipuus hujusce libelli finis & scopus
 „ Quapropter ut propositum
 „ obtineat & assequatur, statuit
 „ tiam Christianam, qua justus
 „ ita per se stabilem esse, libique
 „ ficere, ut permanere & consistere
 „ illa queat absque subsidiis sive
 „ niculis externis, quæ Christus in
 „ clesia posuit ad Fidelium restaura
 „ dam, aut promovendam sanctitatem
 „ Hinc libelli Autor vult, ut inde quisque
 „ intelligat, justos sine externis Sacra
 „ mentorum subsidiis in sua justitia
 „ inconcussos posse, non modo ubi
 „ præter voluntatem ipsis defunt

„menta, sicut quibusdam in casibus ^{Sæc. XVIII.}
 „contingere aliquando potest, quod ^{A. C. 1734:}
 „fætetur esse certissimum; sed etiam,
 „quod aures Christianæ audire refu-
 „giunt, sponte sua posse justos omnes,
 „posito præsentis Catholicæ apud nos
 „Ecclesiæ statu, sine ulla mentis an-
 „xietate ab iisdem abstinere. „

„ Quin pergit adhuc ulterius. Si
 „quidem in homine justificato admit-
 „tere non dubitat aliquam *impeccabili-*
 „*tatis* speciem, quam moralem nuncu-
 „pat. Fatetur quidem justos a felici
 „suo justitiæ statu excidere absolute
 „posse; at contendit ex iis paucissimos
 „esse, qui amittant justitiam illam, in
 „qua fuerunt *verè* constituti, ideoque
 „vix ullum eorum, qui labuntur & pec-
 „cant, antea *verè* fuisse justificatum,
 „quod patet esse falsissimum, ipso par-
 „vulorum exemplo, quorum paucif-
 „simi, ubi ad adultam ætatem perve-
 „nerunt, acceptam in Baptismate in-
 „nocentiam servant illibatam. Sic
 „autem suis in Epistolis libelli Autor
 „suam de justis *impeccabilitate* prorsus
 „erroneam exponit mentem, ut ab iis
 „loquendi modis, quos in eadem tra-
 „ctanda materia Calvini sequaces &
 „discipuli adhibere solent, non longo
 „distet intervallo. „

Ff 2

„Ne-

Sæc. XVIII.

A. C. 1734.

„Neque in his duntaxat immo-
 „sed quo securius ad suum finem
 „veniat, hoc est, magis ac magis
 „seclas suos removeat, ne adeat
 „*conciliationis* sacramentalis Miu-
 „obsequentes Constitutioni ab Ep-
 „pis approbatos, multa alia pro-
 „& obtrudit nefandæ doctrinæ
 „cipia. „

„Et I. quidem, quantum ad
 „licta venialia, quibus non amittit
 „iustitia, improbare aggreditur
 „talia delicta confitendi, qui in
 „clesia hucusque viget, audacter
 „mans, Scriptor confidentissimus,
 „liam fuisse per longam sæculorum
 „riem veterum iustorum consuetu-
 „nem, quam addit esse & securi-
 „& tutam magis; alteram vero
 „xim, quam, ipso iudice, intro-
 „novitas, prava consuetudo & pig-
 „tia, ut supervacaneam traducit
 „riculosam, atque inde concludit
 „tius fore ab illo usu sese prorsus
 „mere, tanquam ab onere gravi
 „pius non ferendo. „

„II. Dum ponit ac figit certas
 „dam regulas, quibus venialia delicta
 „a lethalibus peccatis secernantur,
 „distingui queant, innuit, evenire
 „nunquam, ut homo committat
 „catum in materia gravi cum

„voluntatis consensu, nec tamen ex-
 „cidat a iustitia; quod certe nihil a-
 „liud est, quam fidelibus aperire viam
 „latam & facilem, apertamque intro-
 „ducere morum corruptelam; quam-
 „vis tenebricosus Auctor ex eorum
 „grege sit, qui pharisaica austeritate
 „graves, sese passim venditant tan-
 „quam severioris disciplinæ vindices
 „& patronos, aliosque pie infimulant
 „& carpunt, veluti totidem alumnos
 „aut magistros Ethices laxioris. „

III. „Ubi dubium suboritur, utrum
 „peccatum lethale sit, an inter de-
 „licta duntaxat venialia computan-
 „dum, vult ejusdem libelli Autor, ut
 „quilibet justus sit hoc in casu suus
 „ipse iudex, neque teneatur adire
 „Confessarium Sacerdotem, vel Docto-
 „res in rebus ad conscientiam perti-
 „nentibus eruditos; quia justus ille,
 „eo ipso quod sit justificatus, spiritum
 „sapientiæ & discretionis habet, ple-
 „namque ac sufficientem ad dijudican-
 „dum potestatem. Poterit igitur lai-
 „cus simplex, vir rusticus & idiota
 „judicare, an veniales sint, an lethales
 „culpæ, quas commisit; & re, peritis
 „ipsis, quin etiam & ipsimet Augu-
 „stino difficili ac lubrica apud semet-
 „ipsum sic dijudicata, pronuntiabit
 „intrepide, posse se sine prævia pecca-

Ff 3

„to-

Sæc. XVIII., torum confessione & pro arbitrio
 A. C. 1734., mensam Domini accedere;

Christus Dominus Ministros non
 tuisset in Ecclesia, qui dijudicarent
 inter lepram & lepram, & forent
 satores misteriorum ejus.

Intellexit tamen, non diffi-
 dum, plurimos fore, quos privati-
 cogniti Scriptoris auctoritas non
 ducet, uti præter consuetum
 in negotio salutis se nullius
 opera indigere consentiant. Sed
 est in promptu responsio. Sicut
 sibi, inquit, duces quos volunt
 minime approbatos; ab illis consili-
 exquirant, sinant se eorum magis
 duci; melius est & tutum magis
 libus, etiam interdictione multa
 utendo ducibus, abstinere a Con-
 sione peccatorum, quam recurrere
 ad Sacerdotes approbatos, si
 ipsis non occurrant nisi obsequium
 Constitutioni. Dicebat olim S. Sa-
 gustinus de quibusdam Doctores
 hæreticis, qui suos asseclas a Catho-
 lionibus Catholicorum abducebant
 talem agendi rationem apertam
 nequitiam; *Hanc habent intentionem*
 inquit, *ut ab auribus animarum,*
seducere moliuntur, excludant eos,
idonei sunt edocere eloquia Dei.
 idem certe præstat libelli Auctori

„dum suorum *animas* deterret a Con-
 „fessione peccatorum, ne incidant in
 „eos Sacerdotes, qui ab Episcopis ju-
 „dicantur *idonei Fideles adducere ad ob-*
 „sequium debitum Ecclesiae. „

„Ne tantum consilium istud suum
 „ad justos, sed etiam ad peccatores
 „dirigit, cum enim hominum pecca-
 „torum conversio duo postulet, alte-
 „rum ut prioris vitæ pœnitentes viam
 „novam ineant, in qua deinceps am-
 „bulent, alterum, ut rite confessi vir-
 „tute clavium cum Deo reconcilien-
 „tur; quantum ad hocce caput ulti-
 „mum, Scriptor Libelli facile annuit,
 „ut tales peccatores plures annos vitæ
 „suæ transigant sine Confessione, &
 „parvi momenti esse putat, si abeant
 „ex hac vita non recepto absolutionis
 „beneficio, modo recurrant ad perfe-
 „ctam contritionem, non secus ac si
 „ipsis omnino deesset copia Sacerdotis;
 „quia quicumque Ministri obsequuntur
 „Constitutioni, eo ipso fugiendi sunt
 „& vitandi. „

„Cum ergo nihil non tentet, ut sic
 „invisos reddat tales Sacerdotes ap-
 „probatos, & eos, a quibus ad exci-
 „piendas Confessiones instituuntur,
 „quid mirum si totis viribus debacchari
 „non erubescat adversus præsentem
 „Ecclesiae statum, quem atris & hor-

Sæc. XVIII. „rendis coloribus exprimit, et
 A. C. 1734. „Novatorum exemplo, qui sæc.

„nostra ætate non remotis Eccle-
 „truculenter vexaverunt; si missa
 „reverentiã, primos Ecclesiæ patri-
 „iisque obsequentes Ministros,
 „quam projectæ nequitix viros,
 „lege, sine conscientia exhibeat.
 „pariter non parcat præcellentis
 „Regiæ potestati; si impediatur alii
 „suos, ne obediant Præpositis, quæ
 „sunt Spiritus sanctus regere Ecclesiam
 „si denique non vereatur affirmare
 „scuratam nunc esse in Ecclesia
 „tatem, & ejus hostes universis
 „valere, contra fidem promissam
 „Christi asserentis se præsentis Num-
 „omnibus diebus Sponsæ suæ affert
 „usque ad consummationem sæculi.
 „olim tempore S. Augustini Donat
 „extinctam ubique, sed apud se
 „in Africa superstitem esse Ecclesiam
 „mendaciter buccinabant. „

„Cæterum dum sic omnem vilitatem
 „Ecclesiæ auctoritatem spernit, et
 „que per summum nefas edocet, et
 „non audire; ne tamen causa, quæ
 „sustinet omni auctoritate destituta
 „deatur, recurrit ad miracula non
 „quæ magno verborum apparatu jactantur
 „& quæ supponit esse certissima; quæ
 „Deus veritatis patrare posset veritate
 „falsam

„racula in erroris subsidium & favo- Sæc. XVIII,
 „rem, nec *cautos* Fideles suos fecisset A.C. 1734.
 „contra similes, ut loquitur sanctus
 „Augustinus, *Mirabiliarios*, qui divi-
 „dunt unitatem. „

„Nemo certe negaverit Scriptorem
 „hunc novum, esse ex eorum secta,
 „qui apud nos eas turbas excitarunt,
 „quibus ab annis nonaginta & amplius
 „agitatur & commovetur Ecclesia;
 „hominem quippe multis in locis ipsius
 „loquela manifestum facit; quæ et-
 „enim circa gehennæ metum identi-
 „dem interferit, ejusdem furfuris &
 „doctrinæ sequacem sapiunt; neque
 „etiam, nisi ex Iprensis Jansenii placitis
 „hausit, Christum Dominum, *qui dedit*
 „*semetipsum redemptionem pro omnibus,*
 „*erga solos electos proprie* adimplere
 „officia Capitis, Pontificis & Media-
 „toris. „

„Opportunum igitur fuit, ut ad-
 „versus tam perversum opus, tot sca-
 „tens erroribus insurgeret Sacra Fa-
 „cultas Parisiensis, in tuenda Catho-
 „lica veritate Majorum suorum æmu-
 „latrix studiosa. „

His præmissis Sacra Facultas suam
 unicuique propositioni censuram attri-
 buit, eo ordine, qui sequitur:

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

ARTICULUS I.

De natura & stabilitate justitiæ Christi.

*Ex Epist. 2.
p. 39. & 61.*

Propositio I. „Fides, qua iustitiam
„vit, independenter ab auxiliis
„bilibus intrinsecam habet virtutem
„qua de omnibus hujus sæculi
„stitiis, cunctisque obstaculis
„saluti adversantibus triumphare
„sumus immerito igitur
„mus, Christianam justitiam ad
„conservationem ex semetipia,
„dependentem a certis sensibilibus
„diis esse insufficientem.

Censura. Hæc propositio capta
est, ad ingerendum ac fovendum
neglectum & incuriam Sacramentorum
aliorumque externorum Christianæ
Religionis subsidiorum subdole
lata.

Pag. 58. 59.

Propositio II. „Non conjectura
„certum dogma est nomine Eccl[esi]e
„a S. Joanne nobis propositum.
„nis, qui ex Deo natus est, non peccat
„omnis, qui natus est ex Deo, peccatum
„facit, quoniam semen ipsius in eo
„& non potest peccare, quoniam ex Deo
„natus est. Saltem nobis indicat
„paucos inter justos in peccatum
„tale relabi Hoc impeccabilis
„tatis genus est quod S. Joannes

„attribuit, ejus statui est essentiale, & Sæc. XVIII.
 „hoc unico signo Dei filios, id est ve- A. C. 1734.
 „ros justos a peccatoribus, quos filios
 „diaboli vocat, discerni vult. „

Censura. Hæc propositio falsa est, a genuino verborum sancti Joannis sensu aliena, ad hæreticam de impeccabilitate justorum doctrinam accedens, & erronea.

Propositio III. „Nonne homo est „fragilis, corruptus, & in periculo „gratiam justificantem amittendi con- „stitutus? Id verum est de homine „auxilio & Dei spiritu destituto, homo „autem justificatus in alio longe statu „est. „

Censura. Hæc propositio eo sensu *Epist. 4.* intellecta, quod homo justificatus non *p. 74. & 75.* sit fragilis, nec versetur in periculo amittendæ gratiæ justificantis est manifeste verbo Dei contraria & hæretica.

Propositio IV. „Quamdiu homo ad „relabendum in pristina peccata pro- „nus est, sive hi relapsus sint frequen- „tes sive rari, talis firmiter sibi persua- „dere nequit, se esse vere justificatum „per virtutem Sacramentorum. „

Censura. Hæc propositio quatenus docet homini post absolutionem acceptam etiam raro in peccatum mortale relapso, nullum solidum esse fun-
 damen-

Sæc. XVIII. damentum existimandi se fuisse
 A. C. 1734. justificatum, per virtutem Sacram
 falsa est, & conscientiarum per-
 bativa.

Pag. 53.

Propositio V. „Christianus non
 „est esse vere justificatus, nisi talis
 „constanter.”

Censura. Hæc propositio falsa
 temeraria, & erronea.

ARTICULUS II.

De Confessione peccatorum venialium.

Propositio I. „Certum est, quod
 „per plura retro sæcula peccata
 „venialia confessi non fuerint, nec
 „solutionem receperint.”

Epist. 8.
pag. 171.

Censura. Hæc propositio falsa
 & temere asserta.

Epist. 9.
pag. 210.

Propositio II. „Opinio de præter-
 „ hac sæpe ad pœnitentiæ ministrum
 „recurrendi necessitate justorum, de-
 „taxat ab educatione, consuetudine
 „exemplo & præcipue a quadam legi-
 „via descendit, qua mallent legem
 „sequi viam tritam, & antiquam
 „consuetudinem, quam sese erige-
 „bus sese per generosos conatus, quæ-
 „commoda, & periculosa liberari
 „possent.”

Censura. Hæc propositio quatenus Sæc. XVIII. A. C. 1734.
 usum confitendi peccata venalia, quem recte & utiliter servari declarat sancta
 Synodus Tridentina, periculosiorem in-
 dies fieri asserit, falsa est, temeraria,
 scandalosa, piarum aurium offensiva;
 & erronea.,,

ARTICULUS III.

De consensu requisito ad peccatum mortale.

Propositio I. „Si peccati objectum est *Epist. 9.*
 „grave, & legis essentiae contrarium, & *pag. 198.*
 „si consensus in hoc objectum, est ple-
 „nus & integer, plerumque tale pec-
 „catum recensendum est inter peccata,
 „quibus destruitur justitia.,,

Censura. Hæc propositio quatenus
 significat peccatum in materia gravi,
 cum pleno & integro voluntatis con-
 sensu commissum, ordinarie & non
 semper, esse recensendum inter pec-
 cata, quibus destruitur justitia, scanda-
 losa est, morum laxitatem fovens, &
 erronea.

Propositio II. „Quantumcumque *Pag. 197.*
 „actio aut omissio in suo objecto con-
 „siderata destruat justitiam, talis ta-
 „men actionis vel omissionis reus ma-
 „net adhuc justus, si consensus in il-
 „lam non ad illum plenitudinis & in-
 „ten-

Sæc. XVIII. „tensionis gradum deveniat, quæ
A.C. 1734. „gravem Dei offensam necessarium

Censura. Hæc propositio, quæ
nuit justum a justitia non excusat
quamvis plene consentiat peccati
tione objecti mortifero, si ad cen-
plenitudinis, & intensiois gra-
consensus non accesserit; captiosa
errori favens, & ad excusanda
minuenda gravia peccata viam aperit

ARTICULUS IV.

*De potestate dijudicandi proprio
quænam culpæ sint veniales, quæ-
nam lethales?*

*Epist. 9.
pag. 194.
et 195.*

Propositio I. „ Omnis Christianus
„ qui sua fide & ratione recte utitur
„ in ipso fidei suæ lumine, & in pro-
„ priæ conscientiæ suæ testimonio
„ bet, moraliter certum medium
„ candi, an peccet, vel non . . .
„ ergo aliud in justo requiritur, ut
„ ficienter judicare possit, an ex-
„ committit, sint venialia, vel lethalia

Censura. Hæc propositio, quæ
rit sufficere justo propriæ rationis
fidei lumen, ut tuto judicet, num
nialiter an lethaliter peccaverit, temeraria
est, periculosa in praxi, temerariam
presumptionem inspirans.

Propositio II. „In Praxi, & quoad Sæc. XVIII.
 „justum sano judicio præditum, ve- A. C. 1734.
 „rum non est, quod difficulter discer-
 „nat, quid sit justitiæ essentialiter con- Pag. 199.
 „trarium vel non sit . . . S. Joannes
 „ait, quod justi non indigeant exte-
 „riori Magistro, sed unctiōe Spiritus
 „Divini habitantis in eis, qui illis
 „omne lumen necessarium confert.
 „ . . . Haud hæsitanter affirmo, con- Pag. 200.
 „scientiam vere Christianam præstare
 „mille Casuistis in discernendo peccato
 „gravi a non gravi.,

Censura. Hæc propositio, quæ per
 falsam verborum sancti Joannis inter-
 pretationem cuilibet justo tribuit, in-
 discriminatim & in omni casu jus di-
 scernendi inter peccata mortalia, &
 venialia; periculosa est in praxi & per-
 niciosa. Eadem propositio Pastoribus
 atque Ethicæ Christianæ Doctoribus
 est injuriosa.

Propositio III. „S. Paulus non ait, Epist. 12.
 „ut fideles, priusquam ad S. Mensam pag. 261.
 „accedant, sua peccata Sacerdoti con-
 „fiteantur, *sed probet seipsum homo*, si
 „ergo quilibet seipsum judicare debet,
 „se certe non condemnat sine causa,
 „nullus in judicio nisi ob crimen cer-
 „tum damnatur, non sufficiunt suspi- Pag. 262.
 „ciones, vel semiplena probatio: quare
 „ergo Christianus, qui se nullius pec-
 „cati

Sæc. XVIII. „cati gravis reum scit, semetip
 A. C. 1734. „condemnet, ad jacturam iustæ
 „pretiosæ possessionis participandi
 „Corpore & sanguine Christi, dum
 „legem imponit sese subjiciendi
 „nitentiæ tribunali, perinde
 „esset reus. „

Censura. Hæc propositio perniciosa
 est, per abulum textus Apostoli,
 ineptam comparisonem, Fideles a
 sacramentali Confessione Eucharistiæ
 receptioni præmittenda avertit, viam
 pandit ad sacrilegia.

Propositio IV. „An non talis
 „circa cordis sui iudicium semetipsum
 „decipere potest? tunc ad mentis
 „suæ negligentiam, vel conniventiam
 „discutienda conscientia reus quidem
 „erit, illum tamen contra confessionis
 „præceptum peccasse dici nequit.

Censura. Hæc propositio falsa &
 temeraria, perniciofa, & Sacramen-
 talis confessionis necessitati derogans.

ARTICULUS V.

De Duce vitæ spiritualis seligendis.

Epist. II.
pag. 258.

Propositio I. Hodie omnia ad se-
 „ditionem & ruinam animarum con-
 „stant, ubique scandala videntur, Pe-
 „storum potissimi non ad ædificandum
 „sed destruendum intenti sunt, im-
 „pudenter

„ hoc tempore non est examinandum, Sæc. XVIII.
 „ an inter illos, qui pœnitentiæ sacra- A. C. 1734.
 „ mentum exercendi facultate destituti
 „ sunt, ductorem eligendi methodus
 „ universali praxi sit consona, sed vi-
 „ dendum est, an ea sit utilior, secu-
 „ rior, & sola, quæ magis convenit.,

Censura. Hæc propositio falsa est, scandalosa, in Pastores Ecclesiæ contumeliosa, Fidelium saluti noxia, dum eos a tutissima, imo sæpe necessaria praxi conatur avertere, & tamquam tutiorem, securioremque, imo solam convenientem proponit praxim, quam pravæ novitatis amor, & spiritus schismatis adinvenit.

Propositio II. „ Timent æternæ suæ
 „ salutis curam Ministro absolvendi po-
 „ testate destituto committere: Si au-
 „ tem hi fidei oculos haberent, cernerent
 „ contrarium; honoratius enim, & per-
 „ sectæ confidentiæ dignius est hoc
 „ commodum postponere debito: Ipse-
 „ met D. Paulus sibi apud fideles suos
 „ majorem honorem & auctoritatem ac-
 „ cessisse putavit, dum pro nomine Jesu
 „ in vincula coniectus est.,

Censura. Hæc propositio falsa est, scandalosa, schismatica, in Pastores Ecclesiæ contumeliosa, ingerens contemptum authoritatis Ecclesiasticæ, dum Ministros sacerdotalis ministerii
Hist. Eccles. Tom. LXXIV. Gg in-

Sæc. XVIII. interdictione mulctatos, eo modo
 A. C. 1734. digniores esse asserit, qui in duobus
 rectores conscientiarum eligantur
 qua parte eosdem cum S. Paulo
 fert, impudens est, piarum autem
 offensiva, & ipsi beato Apostolo
 iuriosa.

Propositio III. „Homines, qui
 „convertendi desiderio ardentius
 „grat, non semper sese ordinariis
 „Pastoribus, aut illis, qui inter
 „Pœnitentiæ ministerium exercere
 „commiserunt. Historia Ecclesiastica
 „docet, illos plerumque selegisse
 „ros probitate magis conspicuos,
 „curent, an absolvendi potestatem
 „berent. „

Censura. Hæc propositio fallax
 & in quantum lethalium peccatorum
 reos oblique inducit, ut sacramentum
 absolutionis beneficium parum
 captiosa est, perniciosa, divinæ
 & Ecclesiasticæ Confessionis legem
 versatur.

Propositio IV. „Christianus ad
 „conversionem utiliter & fidenter
 „est adlaborare sub directione
 „absolvendi potestate exuti, & ut
 „validæ rationes, ob quas talem
 „ctorem aliis præferre deberet: id
 „modo verum est de iustis, sed de
 „catoribus, imo his adhuc magis
 „cessarium est. „

Censura. Hæc propositio pernicioſa Sæc. XVIII.
 est, ſcandalofa, ſaluti animarum valde A C. 1734.
 noxia, ſpiritu hæretico & ſchiſmatico
 prolata, de neceſſitate ſacramentalis
 abſolutionis detrahens.

ARTICULUS VI.

De præſenti Eccleſiæ ſtatu.

Propoſitio I. „Jam ſunt Sanctuarii *Epist. 1.*
 „januæ illis occluſæ, qui primas pag. 12.
 „ſedes occupandi digniores ſunt: non
 „admittuntur niſi ſub conditionibus,
 „quæ ſupponunt, vel quod Religionis
 „veritates magis eſſentiales, magis
 „neceſſariæ ignorentur, vel quod quis
 „ſuam fortunam illis præponere, pa-
 „ratus ſit. „

Censura. Hæc propositio falſa eſt,
 ſcandalofa, Ordini Episcopali & Sa-
 cerdotali, cæterisque Eccleſiæ Mini-
 ſtris injurioſa & in eodem calumnioſa.

Propoſitio II. „Ignominioſe vilipen- Epist. 10.
 „ditur Sacerdotium, vix alii, quam pag. 221.
 „idiotæ, mercenarii, Prophanatores,
 „ignavi veritatis deſertores, aut illius
 „jurati hoſtes in Sanctuario & Sacra-
 „rum functionum exercitio videntur.
 „Ad hæc mala poteſtas non modo
 „claudit oculos, ſed etiam manus
 „præbet, & illius Auctores deprædi-
 „cat, & contra puſillum gregem, qui
 „ſe

Sæc. XVIII. „se eis opponit, & contra iniquitatem
 A. C. 1734. „torrentem vires & animum adhaerentem
 „totam severitatis molem exonerat.

Censura. Hæc propositio falsa est, in
 dalosa, piarum aurium offensiva, calum-
 niosa, in potestates Ecclesiasticas
 Civiles contumeliosa, seditiosa,
 schismaticum animum spirans.

Pag. 223.

Propositio III. „Ut quis a Sacerdotio
 „sterii exercitio excludatur, fructus
 „hodie, ut veritatem tueatur, & con-
 „scientiæ suæ curam habeat, fructus
 „Pastor edocet viam Domini in ve-
 „tate, hæc ipsa sæpe prærogativa
 „sufficiens creditur, ut de Religione
 „suspectus habeatur.

Censura. Hæc propositio falsa est
 in Pastores Ecclesiæ calumniosa, in
 eorum contempum scandalose pro-
 lata, schisma sapiens, inobedientiam
 & rebellionem adversus Ecclesiam
 nutriens.

Pag. 12.
 & 13.

Propositio IV. „Sub ejusmodi Do-
 „ctrinis nullus Christianus, qui
 „vitæ doctrinæ fidelis Constitutio-
 „nibus eam condemnat, non adhaerens
 „unquam prærogativis & Religio-
 „nis privilegiis secure frui poterit.
 „Cavete, veritatis inimici augmentantur
 „ubique prævalent, & quis scit, quo
 „modo usque veritatis obscuratio, & illius
 „defensorum oppressio, iniquitatis

„ seductionis torrens, Deo permittente, **Sæc. XVIII.**
 „ sit progressurus. „ **A. C. 1734.**

Censura. Hæc propositio falsa est, in Ecclesiæ Principes injuriosa, rebellionem falso fidelitatis & constantiæ in antiqua Ecclesiæ doctrina retinenda nomine prædicans: & qua parte asserit. ita obscuratam nunc esse in Ecclesia veritatem, ut hujus hostes univèrse prævaleant, verbo Dei & Christi promissis contraria est, atque etiam hæretica.

Propositio V. „ Quo collimat Bulla *Epist. 10.*
 „ *Unigenitus* in sensu naturali expli- *pag. 231.*
 „ cata? nempe ut Deo suam omnipo- *Et 232.*
 „ tentiam in corde hominum abneget,
 „ Ecclesiæ doctrinam circa gratiæ Di-
 „ viniæ necessitatem, gratuitatem &
 „ virtutem obscuret, novi Testamenti
 „ privilegium annihilat, & magnum
 „ præceptum charitatis Dei evertat. „

Censura. Hæc propositio falsa est, calumniosa dogmatico Sedis Apostolicæ Decreto, quod universæ fraternitatis irretractabilis firmavit assensus, schismatice & impudenter obtrectans.

Propositio VI. „ Constitutionis ac-
 „ ceptatio ab illius defensoribus jacti-
 „ tata nil aliud est quam chimæra, quæ
 „ nonnisi a dissimulatione & artificio
 „ ortum, a machinationibus dolosis
 „ progressum, & a violentia suum fi-
 „ nem

Sæc. XVIII. „nem habet: nil magis caducum
 A. C. 1734. „ruinosum, & infirmum est, quæ
 „hæc acceptatio, utpote sine exami-
 „sine iudicio, sine unitate, & sine
 „bertate Acceptantium facta.

Censura. Hæc propositio falsa
 temeraria, scandalosa, in Cleri
 cani Præsules; cæterosque Orbis
 tholici Episcopos contumeliosa, et
 ribus damnatis favens, & schismati-

Propositio VII. „Sicut Opponentes
 „ex miraculis, quæ Deus in eos
 „favorem operatus est, ingens habet
 „veritatis momentum, ita & hæc
 „rogativæ etiam Acceptantes petere
 „vere deberent.

Pag. 234.

Censura. Hæc propositio, quæ
 patrociniū eorum, qui iudicio Ec-
 siæ detrectant acquiescere, præ-
 miracula advocat, falsa est, veterum
 hæreticorum artes renovat, ad im-
 plicium & incautorum seductionem
 tendit, ac fanaticismo hisce temporibus
 renascenti aperte patrociniatur.

ARTICULUS VII.

*De metu gehennæ, & de officio Capituli
 Pontificis, & Mediatoris in Christi-*

Epist. 7.

pag. 144.

145. 147.

Propositio I. „Duplex est timor
 „primus pro objecto habet Dei exist-
 „lentiam, sanctitatem, iustitiam, pro-

„ritatem, legis suæ rigorem, & pro Sæc. XVIII.
 „principio habet desiderium se eidem A. C. 1734.
 „conformandi. Hunc timorem inspi-
 „rat Spiritus Dei, Spiritus unctionis
 „& charitatis. Alter est, quem justus
 „abhorrere debet, tanquam periculo-
 „sissimum hostem fiduciæ, quæ ei pro-
 „pria est, & ad confidentiam, quam
 „justitia Christiana profert, labefactan-
 „dam imo & destruendam tendit. In
 „quo hic timor consistat, docet S. Joan-
 „nes, unde enim est, quod expellat
 „charitatem, nisi quoniam timor pœnam
 „habet, id ergo timori attribuendum
 „est, qui confidentiæ adversatur. Ubi
 „hic timor dominatur, omnia in Chri-
 „stiani animo sunt confusa, quod ipsum
 „deberet utiliter movere, ipsum de-
 „jicit, & concutit, quod ipsum a se-
 „curitate & præsumptione præservare
 „deberet, ejus animam perturbat,
 „Deum ei ostendit, ut implacabilem
 „Dominum & inflexibilem Judicem.
 „Extremi Judicii severitas, quæ ipsum
 „ad expianda sua vitia & implan-
 „tandas virtutes excitare deberet, ejus
 „cor indurat, & in otiositatem ac per-
 „turbationem conjicit. „

Censura. Hæ propositiones, quæ
 timorem quemlibet a filiali distinctum
 exhibent velut periculosum, insensum
 spei, ceu fiduciæ justorum propriæ,

Gg 4 „ con-

Sæc. XVIII. „continent doctrinam falsam, temerariam, sæpius damnatam, Tridentino Concilio adversam, erroneam, verbo Dei contrariam.”

Propositio II. „Capitis, Pontificis, Mediatoris partes Christus Dominus duntaxat erga electos plene adimplevit.”

Censura. Hæc propositio capitis est, & intellecta eo sensu, quod Christus non impleat proprie, nisi erga suos electos, officia Capitis, Pontificis & Mediatoris, falsa est, temeraria & hæretica, renovans hæresim quinta Jansenii propositione damnatam.

Pronuntiatis hisce censuris declarabat Sacra Facultas, „mentem nostram non esse cæteras propositiones contentas in Libello approbare, quin agnoscit plurimas adhuc extrahi potuisse, quæ suam æque Censuram mererentur; sed ex istis voluisse fieri manifestum, quam sit prædictum error contagiosum, quam merito ab ipso condemnatum, & sicuti vehementer exoptat, ne fidelibus obfit, auctoritate Regia supprimendum.”

Hunc quoque librum ipsius erroris Senatus Regii decreto fuisse suppressum, mox memorabimus.